

[Helge Madsen.]

erklærede den højtærede handelsminister, at det var meningen, at vægten skulle lægges på garantier, at lån skulle være undtagelsen, og at det ikke var utænkeligt, at der overhovedet ikke blev tale om lån. Det tredje spørgsmål, jeg stillede, idet jeg bad om, at lovens forsøgs karakter måtte blive understreget ved en revisionsbestemmelse, blev jo besvaret positivt. Det ærede medlem hr. Lorentzen mente, loven burde optages til revision i løbet af 5 år; det bliver den nu efter 4 år, og hvis loven skal have fair play, hvis den skal kunne vise, hvad den duer til, synes jeg, man må erkende, at der må nogle år til.

Vi kan anbefale at stemme for både ændringsforslagene og selve lovforslaget.

Alfred Jensen: Man forstår, det er gået varmt til i udvalget. Af selve betænkningen ser man jo ikke de drøje slag, der er udkæmpet; hvis man læser den, kan man nok se, at der har været stillet en række spørgsmål, og også konstatere, at de er besvaret skriftligt, men hvad spørgsmålene går ud på, og hvilke besvarelser der er givet, kan man ikke se, og det gør måske heller ikke så meget i betragtning af, at mindretalsudtalelsen jo er ret omfattende og vel udtryk for, hvad mindretallet mener. I hvert fald er de betragtninger, der er gjort gældende ved behandlingen her, udtryk for, at man opretholder den stilling, som man indtog ved førstebehandlingen. Det vil sige, at man egentlig ikke er indstillet på, at der skal gøres noget ekstra for at skaffe beskæftigelse til de mange arbejdsløse.

Jeg vil gerne understrege, at det er nødvendigt, at man gennemfører foranstaltninger, der sikrer mere beskæftigelse. Jeg er som andre vidende om, at de arbejdsløshedstal, vi har nu, ikke er oppe på samme højde som dem, vi havde på samme tidspunkt sidste år. Der er forskellige årsager hertil, men selv om man har sådanne sammenligningsmæssigt lavere arbejdsløshedstal i år, er fremtidsudsigterne ret mørke ikke alene for de tilbagestående, forsømte områder, men i det hele taget, fordi man må befrygte stigende arbejdsløshed også i den centrale del af landets industri. På denne baggrund kunne man jo nok forlange, at der var blevet lagt noget større interesse

for dagen med hensyn til fremskaffelse af beskæftigelse. Det er noget utilfredsstilende, at vi her den ene gang efter den anden skal høre, at hvis man bare traf den eller den skattemæssige foranstaltning, skulle det nok hjælpe. Hånden på hjertet: har skattelovgivningen i de senere år været af en sådan beskaffenhed, at den har hæmmet investeringsudvidelser? (*Fanger: Ja!*). Der bliver sagt ja, men når jeg ser på de, skal vi sige fejlinvesteringer, der har fundet sted, må man vist fastslå, at skattelovgivningen i allerhøjeste grad har begunstiget nyanlæg for erhvervene. Jeg tænker på de mange ombygninger, som det ærede medlem hr. Fanger og jeg har været vidne til i Århus, hvorom man kan sige, at de faktisk er foretaget for at berøve skattevæsenet pengene. Og så kan man jo diskutere, om det er forsvarligt, men produktionsfremmende, beskæftigelsesgivende i videre forstand, har det absolut ikke været. Jeg tænker også på de mange investeringer, der finder sted i servicestationer. Lad være, at man skal modernisere dem, men man behøver minsandten ikke at foretage investeringer i det omfang, hvori det er sket, og med så mange konkurrerende stationer lige op ad hinanden. Hvis skattelovgivningen var af en sådan beskaffenhed, at den hæmmede erhvervslivet, sådan som det ærede medlem prøver at give udtryk for, ville noget sådant ikke finde sted. Nej, hold op med den klage; der er muligheder nok, hvis man har vilje og lyst. Vi er vel alle enige i, at man bør placere veje, havne, post- og telegrafvæsen centralt, men selv de steder, hvor disse ting er klaret på en måde, man ikke kan forvente kan være stort bedre, har man jo også arbejdsløshedsproblemer at slås med. Jeg vil tro, at man i Nordjylland kunne forbedre en del på de områder, men en by som Ålborg, der jo ikke har så dårlige vilkår med hensyn til disse ting, er alligevel plaget af arbejdsløshed. Nej, det er andre ting, der skal til, og så nytter det ikke, at man står her og forklarer, at bare samfundet vil være opmærksom på disse ting, skal det nok gå. Der skal direkte foranstaltninger til for at få beskæftigelsen fremmet.

Jeg ser også med interesse, at man påviser, at der er muligheder nok i den bestående lovgivning, i landvindingslovene,